

РЕШЕНИЕ

№ 3323

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2065** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба вх. № 7128/01.03.2021 г. по описа на АССГ, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Я., чрез пълномощник адв. М. М., упълномощен от Адвокатско дружество «М. М. и съдружници», с която срещу Комисията за енергийно и водно регулиране са предявени обективно кумулативно съединени иски за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, както следва: - обезщетение в общ размер на 5 770 349 /пет милиона седемстотин и седемдесет хиляди триста четиридесет и девет/ лева, за периода 01.03.2016 - 01.03.2021 г., с която сума се твърди, че дружеството е пропуснало да увеличи имуществото си, защото е продавало електроенергия на неправилно изчислена от КЕВР по-ниска преференциална цена; - обезщетение в общ размер на 2 288 686 /два милиона двеста осемдесет и осем хиляди шестстотин осемдесет и шест/ лева, за периода 01.03.2016 - 01.03.2021 г., представляващо пропуснатата печалба от непроизведена и непродана електроенергия. На основание чл. 86 от ЗЗД се претендира присъждане на законна лихва, както следва: - сума в размер на 1 190 096 /един милион сто и деветдесет хиляди и деветдесет и шест/ лева за забава на главницата от 5 770 349 лева, за конкретно посочени периоди от 01.03.2018 г. до датата на депозиране на исковата молба; - сума в размер на 528 613 /петстотин двадесет и осем хиляди шестстотин и тринадесет/ лева за забава на главницата от 2 288 686 лева, за период от 01.03.2016 до датата на депозиране на исковата молба.

Претендира се присъждане на законна лихва за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на обезщетението, както и направените в производството разноски.

В исковата молба са посочени обстоятелства и са изложени аргументи, както следва: Основният предмет на дейност на [фирма] е производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, търговия и пренос на електрическа енергия. Дружеството притежава и експлоатира електрическа централа „БиоТЕЦ Е. Е. - С.", работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци. Изложени са подробни аргументи за неправилно определяни от КЕВР преференциални цени за произвежданата от дружеството електроенергия, което според ищеца е безспорно доказано с отмяната от съда като незаконосъобразни на всички решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW. Вредите, чиято обезвреда ищецът претендира с предявените искове, според изложеното в исковата молба, са причинени в резултат на следните отменени административни актове: Решение Ц -1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2; Решение № Ц-17/30.06.2016 г., в частта му по т. 2; Решение № Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. VII.2.; Решение № Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР, в частта по т. IX.2. Според ищеца, налице е системно несъобразяване от страна на КЕВР със задължителните указания на съда, което не се простира само върху грубото неспазване на посочените в съдебните решения срокове, но е налице и несъобразяване със заключенията на редица съдебно-технически и съдебно-икономически експертизи, приети от съда, по отношение на залегналите неправилни изчисления на ценообразуващите елементи, изходните данни и изобщо на целия финансов модел, ползван от КЕВР по отношение на категорията производители на електрическа енергия, към които спада и дружеството. Според ищеца вредите са настъпили и в резултат на бездействие на КЕВР, изразяващо се, освен в отказа на комисията да се съобрази нееднократно със задължителните указания на съда, но и чрез бездействие или издаване на незаконосъобразни решения за определяне на преференциални цени на електрическа енергия със стойност по-ниска от реалната стойност на преференциална цена, която следва да бъде определена. Твърди се, че с определянето на по-ниска преференциална цена на електрическа енергия с посочените решения на КЕВР и с бездействието на комисията да определи реалните преференциални цени на електрическа енергия, на дружеството са причинени преки и непосредствени вреди.

Според обстоятелствената част на исковата молба, размерът на иска за заплащане на обезщетение за пропуснати ползи от 5 770 349 лв. е определен по периоди, като вредата, представлява разликата между реалната преференциална цена, определена от дружеството, като във формулата на КЕВР е добавена цената на правилно изчисленото (според ищеца) количество суровина и цената на транспорта на суровината, и преференциалната цена, определена от КЕВР за процесния период с посочените решения, а именно: - за периода 01.03.2016 г. - 31.06.2016 г. - 517.89 лева за МВтч или с 284 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 233.89 лева за МВтч с Решение Ц 24/30.06.2015г. В същия период ищецът е продал 2015.30 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 233.89 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч дружеството е следвало да получи допълнително 284 лева или общо 572 345.20 лева повече. Върху тази главница

за период от 01.03.2018 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва; - За периода 01.07.2016 г. - 31.06.2017 г. - 519.82 лева за МВтч или със 285.69 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 234.13 лева за МВтч с Решение Ц - 17/30.06.2016 г. В същия период ищецът е продал 3 212.13 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 234.13 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч дружеството е следвало да получи допълнително 285.69 лева или общо 917 673.42 лева повече. Върху тази главница за период от 01.03.2018 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва; - за периода 01.07.2017 г. - 31.06.2018 г. - 649.43 лева за МВтч или със 359.65 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 289.78 лева за МВтч с Решение Ц-17/01.07.2017. В същия период дружеството е продало 3114.17 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 289.78 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч ищецът е следвало да получи допълнително 359.65 лева или общо 1 120 011.24 лева повече. Върху тази главница за периода от 01.03.2018 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва; - За периода 01.07.2018 - 31.06.2019 г. - 654.70 лева за МВтч или със 363.30 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 291.40 лева за МВтч с Решение Ц-9/01.07.2018 г. В същия период дружеството е продало 2821.34 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 291.40 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч ищецът е следвало да получи допълнително 363.30 лева или общо 1 024 992.82 лева повече. Върху тази главница за период от 01.07.2018 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва; - За периода 01.07.2019 г. - 31.06.2020 година - 659.38 лева за МВтч или със 364.93 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 294.45 лева за МВтч с Решение Ц -17/01.07.2019 г. В същия период дружеството е продало 3488.85 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 294.45 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч ищецът е следвало да получи допълнително 364.93 лева или общо 1 273 186.03 лева повече. Върху тази главница за период от 01.07.2019 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва; - За периода 01.07.2020 г. - 01.03.2021 година - 665.92 лева за МВтч или със 369.95 лева повече за МВтч от определената от КЕВР цена от 295.97 лева за МВтч с Решение Ц-27/01.07.2020 г. В същия период дружеството е продало 2330.44 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 295.97 лева. При правилно определена преференциална цена за всеки продаден МВтч ищецът е следвало да получи допълнително 369.95 лева или общо 864 146.27 лева повече. Върху тази главница за период от 01.07.2020 г. до 01.03.2021 г. се претендира законна лихва.

Относно иска за заплащане на обезщетение за пропусната полза, представляваща пропусната печалба от произведена и непродана електроенергия, е посочено, че в модела на изчисление на преференциалната цена КЕВР залага 7000 часа ефективна работа на инсталацията с норма на печалба от 7%. При неправилно изчислени цени дружеството е работило на загуба и не е произвеждало и продавало на пълен капацитет електроенергия, основно поради липса на средства за закупуване на суровина. По този начин той е бил лишен да достигне нормативно признатите часове работа и съответно да получи нормативно определената 7% печалба от дейността. По определени от формулата на КЕВР и техническите възможности на предприятието, „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“ е можело да произведе и продаде в процесния период от 01.03.2016 до 01.03.2021 г. общо 32 166 MWh електроенергия, но за да не увеличава загубата си е било принудено да работи със занижен капацитет и е произвело и

продало само 12 993 MWh електроенергия. Печалбата, която ищецът е пропуснал да получи от работа на „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“, в периода 2016 - 2021 г., при нормативно определен капацитет и при реално изчислените преференциални цени е сума в размер на 2 288 686 лв., която представлява пряка и непосредствена имуществена вреда, причинена на дружеството от незаконосъобразно определената от КЕВР по ниска стойност на преференциални цени за целия период.

С уточняваща молба от 27.05.2021 г. ищецът посочва незаконосъобразните административни актове, издадени от КЕВР през процесния период /идентични с описаните в исковата молба/, както и бездействията на органа, изразяващи се в неиздаване на решения в определените срокове с влезли в сила съдебни актове. Твърди, че от така описаните бездействия се установява наличие на отказ от страна на държавния орган да се съобрази със задължителните указания на съда, не еднократно, а като утвърдена порочна практика. Посочва, че погрешните изходни данни и финансовият модел, които служат за обосновка па всички цитирани ценови решения на КЕВР са най-често сред мотивите, с които съдът се произнася за отмяна на така издадените административни актове. Въпреки това, КЕВР нито предприема действия да ги коригира, нито да ги представи по прозрачен и достъпен начин, съобразявайки целите на закона, като бездейства и до момента. В обобщение в молбата се посочва, че вредите, които са причинени на ищеца, са настъпили от незаконосъобразни актове и бездействие на ответника в посочения исков период, като от една страна са издадени незаконосъобразни актове, с които се определят неправилно преференциални цени на елелкгрическа енергия, а след отмяната на незаконосъобразните актове, административният орган бездейства или издава нови незаконосъобразни актове, без да се вземат предвид указанията на съда. Налице е трайно бездействие на ответника да изпълни законовите си правомощия и да определи реални преференциални цени на елелктрическа енергия в периода от започване на дейността на Био Т. Е. енерджи – С. и до настоящия момент, като предмет на исковите е и бездействието на отвеника в посочения от ищеца период - 01.03.2016 - 01.03.2021 г., в който за него са настъпили вреди.

В открито съдебно заседание на 28.03.2022 г. от ищеца, чрез процесуалните му представители, е направено искане и на основание чл. 214 ГПК е допуснато увеличение на предявените искове, както следва:

За периода 01.03.2016 г. – 31.06.2016 г. искът за присъждане на обезщетение за имуществени вреди се счита за предявен за сумата от 581 359 лв., представляващи пропуснатата полза за ищеца, заедно със законна лихва в размер на 177 153 лв. за периода 01.03.2018 г. - 01.03.2021 г.

За периода от 01.07.2016 г. – 31.06.2017 г. искът се счита предявен за сумата от 935 661 лв., представляващи пропуснатата полза за ищеца, заедно със законна лихва в размер на 285 116.69 лв. за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.

За периода 01.07.2017 г. – 31.06.2018 г. искът се счита предявен за сумата от 1 194 967 лв., заедно със законна лихва в размер на 364 132.99 лв. за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.

За периода 01.07.2018 г. – 31.06.2019 г. искът се счита предявена за сумата от 1 097 767 лв., заедно с лихва в размер на 297 311.89 лв. за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.

За периода 01.07.2019 г. – 31.06.2020 г. искът се счита предявен за сумата от 1 394 610 лв., заедно с лихва в размер на 236 308.92 лв. за периода 01.07.2019 г. – 01.03.2021 г.

За периода 01.07.2020 г. – 01.03.2021 г. исковата претенция за обезщетяване за пропуснати ползи от ищеца се счита предявена за сумата от 850 938 лв., заедно с лихва в размер на 57 674.69 лв. периода 01.07.2020 г. – 01.03.2021 г.

Искът за пропуснатата печалба за произведена и непродана електроенергия за периода 01.03.2016 г. – 01.03.2021 г. се счита предявен за сумата от 2 753 045.97 лв., заедно със законна лихва в размер на 838 914.30 лв. за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.

В хода на устните състезания по делото ищецът, чрез процесуалните си представители, моли съда да уважи изцяло исковите претенции по аргументи, изложени в исковата молба и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по представен списък и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ответника.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез председателя, в писмен отговор, постъпил на 29.04.2021 г., изразява становище, че исковата молба е нередовна, поради което следва да бъде уточнена и конкретизирана, като се посочи въз основа на какви конкретни стойности са формирани сумите на претендираните главници и документите, от които същите произтичат. Отрича основателността и доказаността на исковите, навеждайки следните съображения: Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. и постановеното вместо него Решение № Ц-11 от 14.06.2017 г. на КЕВР, на които се позовава ищецът, не са приложими за неговата дейност. С Решение № 5569 от 08.08.2016 г. по адм. дело № 7950 от 2015 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на [фирма], в частта ѝ за прогласяване на нищожност на Решение № Ц-24 от 30.06.2015 г. на КЕВР в частта му по т. IV и т. IX и е оставил същата без разглеждане, в частта ѝ за незаконосъобразност на Решение № Ц-24 от 30.06.2015 г., като е прекратил производството по делото в тази му част. Първоинстанционното решение на АССГ е оставено в сила с Решение № 13415 от 07.11.2017 г. на ВАС по адм. дело № 11306 от 2016 г. Следователно за тази част от исковия период (01.03.2016 г. - 30.06.2016 г.) не е налице незаконосъобразен административен акт на КЕВР. За исковия период 01.07.2016 г. - 30.06.2017 г. е налице действащ административен акт за определяне на преференциална цена, който се прилага и за произведената от ЕЦ „Е. енерджи - С.“ електрическа енергия - Решение № Ц-1 от 15.02.2019 г., което към датата на предявяване на исковите не е отменено по съдебен ред. За исковия период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. е налице действащ административен акт за определяне на преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници - Решение № Ц-6 от 06.02.2020 г., което към датата на предявяване на исковите не е отменено по съдебен ред. За останалата част от исковия период 01.07.2018 г. - 01.03.2021 г. ищецът не се е позовал изрично на отменени административни актове на КЕВР за определяне на преференциални цени, поради което исковата претенция в тази ѝ част, според ответника, следва да бъде отхвърлена. Във връзка с твърденията за бездействие на КЕВР (т. III от исковата молба) се излагат слените доводи: ищецът не е посочил в какво точно се изразява твърдяното бездействие на административния орган, нито е посочил конкретна стойност на твърдените вреди, произтичащи от евентуалното бездействие. Твърди се наличие на незаконно бездействие, но ищецът не представя доказателства, че по съответния ред такова бездействие е признато за незаконно. Предявеният иск е по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, но в конкретния случай няма самостоятелно предявено искане за установяване незаконосъобразност на действие или бездействие на административния

орган по предвидения в АПК ред и срокове, поради което липсва първата предпоставка, за да се ангажира отговорността на държавата.

Относно искът за обезщетяване на пропуснати ползи ответникът излага подробни съображения за липса на настъпили вреди, представляващи разликата между определената от КЕВР цена и тази формирана едностранно от ищеца. Счита за необосновано и непочиващо на фактите по случая, както и на приложимото българско законодателство, да бъде изчисляван размер на твърдени пропуснати ползи въз основа на разликата между съответната приложима цена за отделните периоди от исковия период съгласно решенията на КЕВР и самоволно изчислени от ищеца хипотетични цени, формиращи чрез добавяне на „цената на правилно изчисленото количество суровина и цената на транспорта на суровината“. Подобно преизчисляване от ищеца на действащи, определени от КЕВР цени, за целите на настоящото съдебно производство е неправомерно и противоречащо на ЗЕ и ЗЕВИ. От една страна, по този начин се изземват правомощията на КЕВР и се формират индивидуално определени цени за конкретния производител за отделни периоди, а от друга страна се заобикаля извършването на преценка за законосъобразност на определените с решенията на КЕВР преференциални цени. Получаване на по-висока цена от определената от КЕВР преференциална цена за визирания исков период би породило ефекта на изменение на съществен елемент от договора за изкупуване за този период, което е в директно противоречие със законовите изисквания на чл. 32, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ. Твърди се също, че с Решение № Ц-1 от 15.02.2019 г. и Решение № Ц-6 от 06.02.2020 г. са актуализирани преференциалните цени за изкупуване на електрическата енергия, определени с отменените Решение № Ц-17 от 30.06.2016 г., в частта по т.VIII.2, и Решение № Ц-17 от 01.07.2017 г. на КЕВР, в частта по т. VII.2, поради което не е налице основание за увеличаване на имуществената сфера на [фирма] с разлика до по-висок размер на преференциалната цена, тъй като липсва приложима такава по-висока цена и съответно вреда в твърдения размер.

Във връзка с иска за пропусната печалба поради непроизведена и съответно непродадена електрическа енергия от [фирма], КЕВР посочва, че пропуснатата загуба от това непроизведено и непродадено количество електрическа енергия е определена в размер на 2 288 686 лв., изчислен въз основа на „реално изчислените преференциални цени“, без да е ясно дали ищецът е направил тези изчисления чрез прилагане на преференциални цени, определени в административните актове на КЕВР, действащи в процесния период. Формулираната пропусната полза от ищеца е една евентуалност, а не реалност и почива единствено на логическото му допускане за закономерното ѝ настъпване, още повече, че не се установява произвеждането на реални количества електрическа енергия, които е можело да бъдат продадени на съответната цена. Ответникът твърди, че не е налице и пряка причинно-следствена връзка между отменен административен акт и претендираните вреди. Определените преференциални цени са за група производители, а не индивидуално определени такива за Био Т. Е. енерджи – С., а оперативното управление на дадена електроцентраля, в това число и процесната, е изцяло отговорност на производителя на електрическа енергия

от възобновяеми източници, който следва да взема необходимите финансови и други решения с оглед повишаване производителността и печалбата/възвращаемостта от вложената в конкретния проект инвестиция. Изложени са доводи за липса на пряка причинно-следствена връзка между отменен административен акт или бездействие на КЕВР и твърдените от ищеца вреди.

В хода на устните състезания по делото ответникът, чрез процесуалните си представители, моли съда да отхвърли изцяло исковите претенции по аргументи, изложени в отговора на исковата молба и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по представен списък и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковите претенции.

Административен съд София град, I отделение, 3-ти състав, като взе предвид изложените от страните доводи и извърши съвкупна преценка на приетите доказателства и доказателствени средства, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е безспорно установено, че [фирма] притежава и експлоатира електрическа централа „Био Т. Е. Е. -С.“, въведена в експлоатация с разрешение за ползване № СТ-05-1888/28.10.2013 г., издадено от зам. началник на ДНСК, с което е разрешено ползването на строеж „Електрическа централа за производство на електроенергия, чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл“, находящ се в [населено място], [община].

С договор от 02.05.2012 г. Е. България Е. АД се е задължило да присъедини към собствената си електроразпределителна мрежа електрическата централа, собственост на [фирма].

С договор от 30.09.2013 г. Е. България Е. АД се е задължило да предостави достъп до електроразпределителната мрежа на [фирма], в качеството му на производител на ел. енергия.

С договор от 10.10.2013 г. Е. България Е. АД е приело да изкупува произведената от продавача - [фирма], електрическа енергия от възобновяеми източници, чрез енергиен обект „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“. Съгласно чл. 5 от договора, ел. енергията се изкупува по определената от КЕВР преференциална цена, действаща в конкретния случай.

Установява се, че с Решение Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта по т. 2, е определена, считано от 01.02.2015 г., преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници - биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, по отношение на електрически централи с инсталирана мощност до 5 М., работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 205,25 лв./МВтч. С Решение № 1320 от 29.02.2016 г., постановено от АССГ по адм. дело № 4882/2015 г., образувано по жалба на [фирма], е отменено Решение № Ц -1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по

т. 2 и преписката е изпратена за ново произнасяне на КЕВР в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, в едномесечен срок от влизане в сила на съдебния акт. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение 1549 от 07.02.2017 г. на ВАС по адм. дело № 5102/2016 г.

С Решение № Ц-11 от 14.06.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, издадено в изпълнение на влязлото в сила Решение № 1320 от 29.02.2016 г., постановено от АССГ по адм. дело № 4882/2015 г., е определена считано от 01.02.2015 г. преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 286,75 лв./МВтч.

Същевременно, с Решение № Ц-24/30.06.2015 г. на КЕВР, е определена, считано от 01.07.2015 г. преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 233,89 лв./МВтч. Жалбата срещу решението, подадена от [фирма], е отхвърлена с решение № 5569/08.08.2016 г., постановено по адм. д. № 7950/2015 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 13415/07.11.2017 г., постановено от ВАС.

С Решение № Ц-17/30.06.2016 г. на КЕВР, в частта по т. VIII, т. 2, е определена, считано от 01.07.2016 г., преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 234.31 лв./МВтч. С Решение № 5121 от 03.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8362/2016 г. на АССГ, образувано по жалба на [фирма], е отменена обжалваната т. VIII, т. 2 от Решение Ц-17 и административната преписка е изпратена за ново произнасяне от КЕВР, в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебния акт, в едномесечен срок от влизането му в сила. Решението на АССГ е потвърдено с Решение № 9156/04.07.2018 г., постановено по адм. д. № 11497/2017 г. на ВАС.

С решение № Ц-1/15.02.2019 г. на КЕВР, издадено в изпълнение на влязлото в сила Решение № 5121 от 03.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8362/2016 г. на АССГ, е актуализирана, считано от 01.07.2016 г., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 234.31 лв./МВтч. С решение № 3016/11.05.2021 г., постановено по адм. д. № 2965 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата, подадена от [фирма] срещу посоченото решение на КЕВР.

С Решение № Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, в частта по т. VII.2, е определена

считано от 01.07.2017 г. актуализация на преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, хорско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство с инсталирана мощност до 5 MW, в размер на 289,78 лв./MWh. С Решение № 5990/19.10.2018 г., постановено по по адм. д. № 8300 от 2017 г. по описа на АССГ, образувано по жалба на [фирма], е отменена т. VII.2 от Решение Ц-17 и преписката е изпратена за ново произнасяне от КЕВР в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебния акт, в едномесечен срок от влизането му в сила. Решението на АССГ е потвърдено с Решение № 10274/03.07.2019 г., постановено по адм. д. № 3407 от 2019 г. по описа на Върховен административен съд.

С Решение № Ц- 6/06.02.2020 г. на КЕВР, издадено в изпълнение на влязлото в сила Решение № 5990/19.10.2018 г., постановено по по адм. д. № 8300 от 2017 г. по описа на АССГ, е актуализирана, считано от 01.07.2017 г., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 289.78 лв./MВтч. С решение № 249/14.01.2022 г., постановено по адм. д. № 2308/2020 г. по описа на АССГ, жалбата на [фирма] срещу посочения дминистративен акт е отхвърлена.

С решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР, в частта по т. IX.2, е определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, хорско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, с инсталирана мощност до 5 MW, за периода 01.07.2018 - 01.07.2019 г., в размер на 291,40 лв./MВтч. С решение № 5502/13.09.2019 г., постановено по адм. д. № 8035/2018 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. 1805/2020 г. от 17.08.2021 г., е отхвърлена жалбата на дружеството срещу посочения административен акт, издаден от КЕВР.

С Решение № Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР, в частта по т. IX.2, е определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, хорско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, с инсталирана мощност до 5 MW, за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г., в размер на 294,45 лв./MВтч. Жалбата срещу акта, подадена от [фирма], е отхвърлена с решение № 5208/08.10.2020 г., постановено по адм. д. № 8476/2019 г. по описа на АССГ. С решение № 8898/29.07.2021 г., постановено по адм.д. № 86/2021 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне.

С Решение №Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР, издадено в изпълнение указанията, дадени с решението, постановено от ВАС, е актуализиранна преференциалната цена в размер на 294.45 лв. без ДДС, считано от 01.07.2019 г.

С Решение № Ц-27/01.07.2020 г. на КЕВР, в частта по т. IX.2, е определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, хорско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство с инсталирана мощност до 5 MW, в размер на 294,57 лв./МВтч. По жалба на ищеца срещу административния акт, е образувано адм. д. № 7537/2020 г. по описа на АССГ, което е висящо към настоящия момент.

С молба от 31.01.2019 г. ищецът е поискал от ЧСИ М. П. да бъде образувано изпълнително производство, с цел налагане на глоби на КЕВР, поради неизпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № 5121 от 03.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8362/2016 г. на АССГ, до изпълнение на задължението за издаване на ново ценово решение.

С молба от 05.11.2019 г. ищецът е поискал от ЧСИ М. П. да бъде образувано изпълнително производство, с цел налагане на глоби на КЕВР, поради неизпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № 5990/19.10.2018 г., постановено по по адм. д. № 8300 от 2017 г. по описа на АССГ, до датата на произнасяне по преписката по издаване на решение № Ц-17/01.07.2017 г.

От ищеца са представените протоколи, подписани от управителя на дружеството и от представляващ Е. Юг, съответно представляващ Е. ЕР, от които се установяват количествата произведена и продадена електроенергия на преференциални цени през процесните периоди.

По делото е изслушана и приета, като неоспорена от страните, съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещо лице А. Ф. - П., която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, даваща подробен отговор на поставените въпроси. Въз основа на констатациите на експертизата се установява следното:

В периода от 01.03.2016 г. до 01.03.2021 г. от „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“ е продадено следното количество електрическа енергия: - За периода 01.03.2016 - 30.06.2016 година са продадени 2015,30 МВтч, с единична цена 233,89 лв., на обща стойност 471357,49 лв. без ДДС; - За периода 01.07.2016 -30.06.2017 година са продадени 3212,13 МВтч, с единична цена 234,31 лв., на обща стойност 752633,34 лв.; - За периода 01.07.2017 - 30.06.2018 година са продадени 3114,17 МВтч, с единична цена 289,78 лв., на обща стойност 902419,89 лв.; - За периода 01.07.2018 - 30.06.2019 година са продадени 2821,34 МВтч, с единична цена 291,40 лв., на обща стойност 822137,78 лв.; - За периода 01.07.2019 - 30.06.2020 година са продадени 3488,85 МВтч, с единична цена 294,45 лв., на обща стойност 1027292,71 лв.; - За периода 01.07.2020 - 01.03.2021 година са продадени 2110,80 МВтч, с единична цена 295,97 лв., на обща стойност 624733,35 лв.

След проверка на счетоводните документи на ищеца, експертизата е констатирала средното количество дървен материал, използван от „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“ за производството на един МВтч произведена енергия, като са взети предвид общото количество закупен дървен материал и общото количество произведена енергия за периода от 01.03.2016 г. до 01.03.2021 г., а именно: - за периода 01.03.2016 - 30.06.2016 година за производството на един МВтч

енергия са използвани средно 5,03 тона дървен материал; за периода 01.07.2016 -30.06.2017 година за производството на един МВтч енергия са използвани средно 4,05 тона дървен материал; - за периода 01.07.2017 - 30.06.2018 година за производството на един МВтч енергия са използвани средно 4,85 тона дървен материал; - за периода 01.07.2018 - 30.06.2019 година за производството на един МВтч енергия са използвани средно 5,91 тона дървен материал; за периода 01.07.2019 - 30.06.2020 година за производството на един МВтч енергия са използвани средно 5,58 тона дървен материал; - за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 година за производството на един МВтч енергия са използвани средно 3,85 тона дървен материал.

Експертната е констатирала, че през процесния период, счетоводството на ищеца е водено редовно – изпълнени са приложимите нормативни регулации, действащи през периода.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице С. М., оспорена от ответника, с доводи за некомпетентност на вещото лице.

По искане на ответника, по делото е допусната, изслушана и приета комплексна съдебно техническа и икономическа експертиза, изготвена от вещите лица А. Ф. – П. и проф. д-р инж. И. Г., която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, съдържаща подробен отговор на поставените въпроси. Оспорването на констатациите на експертната от ответника и искането му за допускане на нова, тройна експертиза, съдът е приел за неоснователно по мотиви, изложени в протоколно определение от 28.03.2022 г., постановено по настоящото дело.

Въз основа на констатациите на експертната се установява следното:

Т. „С.“ е единствената заводска централа, работеща с гориво биомаса. Горивото е дървесен чипс или понятието на български е дървесни трески. Основните й технологични параметри са:

- Технология на изгаряне – директно изгаряне (инсинерация).
- Максимална мощност, получена от изгаряне на горивото: 5 500 kW
- Инсталирана ел. мощност (бруто) – 1 156 kWел.
- Максимално използвана топлинна мощност 3 660 kWт.
- Или общо използваната енергия е $1156 + 3660 = 4816$ kW.
- К. на котела е $4816 / 5500 = 87,6$ %.

Във връзка с представения Модел за изчисляване на цената на КЕВР за процесния период - от 01.03.2016 г. до 01.03.2021 г., експертната е констатирала, че за редица елементи, участващи в определянето на цената на КЕВР, няма данни за източника, от който са взети, както и няма документ, показващ одобряването им от Комисията при първоначалното разработване на Модела. Такива са например: калоричност и влагосъдържание на горивото, часове работа на централата, делът на ел. енергията за собствени нужди и др.

Експертната е посочила данните за гориво, които са заложили в Модела на КЕВР (за периода 2016-2021), на базата на които показатели се пресмята разходът на гориво, с уточнение, че за съответната година, отразена в таблицата, се има предвид периодът от 01.07 на съответната година до 30.06 на следващата година.

№	Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
4	РАБОТНИ ЧАСОВЕ	часа	6 000	6 000	7 000	7 000	7 000	7 000
11	КОЛИЧЕСТВО ДЪРВЕСИНА	тона	11 622	11 622	24 119	24 119	24 119	24 119
	ВЛАЖНОСТ	%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
	КАЛОРИЧНОСТ	ккал/кг	3 700	3 700	2 600	2 600	2 600	2 600
	Ц.	евро/тон	24	24	39	39	39	39
лв./тон		46	46	76	76	76	76	

Посочени са и заложените в Модела показатели за калоричността на горивото:

Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
КАЛОРИЧНОСТ	ккал/кг	3 700	3 700	2 600	2 600	2 600	2 600
	kJ/kg	15 488	15 488	10 884	10 884	10 884	10 884
Енергия от изгарянето на 1 кг.	kWh	4.30	4.30	3.02	3.02	3.02	3.02

Заложените стойности в Модела за К. за ел. производство са следните:

Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕФЕКТИВНОСТ	%	30%	30%	24%	24%	24%	24%

Следователно получената ел. енергия от изгарянето на 1 кг. гориво е: $E_{ел.} =$

$E_{гориво} \times K$. или разходът на гориво според Модела за производство на 1 kWh е:

Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Енергия получена от 1 кг. Гориво	kWh/kg	1.291	1.291	0.726	0.726	0.726	0.726
Разход на гориво за 1 MWел.	тон/MWh	0.775	0.775	1.378	1.378	1.378	1.378

Експертизата е констатирала, че в изчислителната си част моделът е разработен вярно, но има два съществени параметъра, за които няма информация от къде са взети (особено за 2015 и 2016 г.), а именно:

- Долната топлина на изгаряне на горивото (калоричността);
- Коефициентът на ефективност на електропроизводството.

По отношение на цената на суровината (горивото) експертизата е констатирала, че в Модела са заложили следните стойности:

Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ц.	евро/тон	24	24	39	39	39	39
	лв./тон	46	46	76	76	76	76

Отразено е от вещите лица, че за този тип централи, при това с малка инсталирана мощност, е характерно и рентабилно е използването за гориво на дървесина от региона. Това са дървесни трески (чипс), който е получен от прочистване на гори, горско подрязване и т.н., което обстоятелство е констатирано и в ценовите решения на КЕВР, описани по-горе в решението. Характерно за това гориво е, че то е с висока влажност, дължаща се на това, че е произведено от прясно отрязана дървесина, като в нея обикновено има доста примеси като пръст, пясък и други инертни материали, механично внесени, дължащи се на добива и транспортирането му. Към момента няма данни за извършени изследвания на горивото, използвано в Т. "С."

Експертизата се е позовала на материал от Организацията по храните и земеделието на ООН – „Наръчник за дървесни горива“ I. 978-92-5-108728-2,

при разработването на който са използвани европейски стандарти за такива горива. В табличен вид са посочени данни за това как се влияе калоричността (долната топлина на изгаряне) от влагосъдържанието. Посочени са и данните за калоричност и влажност на горивото, заложи в Модела. При сравнението на данните в двете таблици се вижда, че за 2015 и 2016 г. калоричността в заложи Модел е вярна, ако влажността е 15%. Според техническия експерт, при същата влажност, от 2017 г. изведнъж се намалява калоричността. При сравнение на данните в двете таблици е констатирано, че за 2015 и 2016 г. калоричността в заложи Модел е вярна, ако влажността е 15%, но при същата влажност от 2017 г. се намалява калоричността. Прието е, че данните за влагосъдържанието, съответно и калоричността, не са точни, като за периода 2017-2021 г., за да има дървесният чипс калоричност 10.88 MJ/kg, това означава, че влагата в този материал е около 36 – 37 %.

След като е изяснено съдържанието на някои относими понятия /бруто и нето произведена ел. енергия, ел. енергия за собствени нужди, К. – нето и бруто/, е направена констатация, че максимална мощност, получена от изгаряне на горивото: 5 500 kW и инсталирана ел. мощност (бруто) – 1 156 kW_{ел.} се определя бруто К. на инсталацията за ел. производството: $K_{ел}^{бруто} = 1156 / 5500 = 21\%$.

По отношение на ел. енергията, изразходвана за собствени нужди, експертната е приела, че общата инсталирана мощност на консуматорите на ел. енергия, осигуряващи работата на централата, е 491 kW, които не работят едновременно. Средната консумация на ел. енергия при работа на номинален товар е ~ 265 kW. Следователно: $E_{ел}^{нето} = 1156 kW - 265 kW = 891 kW$, което означава, че ел. енергията за собствени нужди е 265 kW /1156 kW = 23%.

На база на горните констатации е определена и К_{ел}^{нето} на централата: $K_{ел}^{нето} = (1156 - 265) / 5500 = 16\%$.

Според експертната, данните за произведената енергия и изразходваното гориво за процесния период са:

Параметър	Мярка	2016/3	2016/7	2017/7	2018/7	2019/7	2020/7	ОБЩ О
		2016/6	2017/6	2018/6	2019/6	2020/6	2021/2	
Ел. производство нето	MWh	2015.30	3212.13	3114.17	2821.34	3488.85	2110.80	16 763
Ел. производство бруто	MWh	2617.27	4171.60	4044.38	3664.08	4530.97	2741.30	21 770
Изразходвано гориво	тона	10091.64	13260.81	14394.21	15737.28	21197.813	7587.81	82 270

От изразходваното гориво и бруто получената ел. енергия е определен разходът на гориво за 1 MWh: $8227 \text{ т} / 21\ 770 \text{ MWh} = 3.779 \text{ т/MWh}_{ел.}$ Въз основа на конкретно посочени формули е направена констатация, че при изгарянето на 3.779 тона гориво се получават 4.762 MWh. Разходът за получаване на 1 MWh от изгарянето е $3.779 / 4.762 = 0.7936$ тон, съответно от 0.7936 кг гориво се получава 1 kWh (енергия от изгарянето). Реципрочно от 1 кг гориво се получават 1.26 kWh енергия от изгарянето. При тези данни е изчислена калоричност на горивото - 4540 kJ/kg или 1090 ккал/кг.

На базата на посочени в табличен вид стойности на калоричността на горивото и производството на ел. енергия в Т. „С.“ е прието, че за

производството на 1 MWh се изразходват около 3 720 кг., което е няколко пъти по-голямо количество, спрямо заложеното в Модела на КЕВР.

Експертизата е посочила, че данните, заложените в Модела за размера на електроенергия за собствени нужди и електрическа ефективност, са:

№	Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
6	Електрическата енергия за собствени нужди и трансформация	%	10.0%	10.0%	10.0%	10.0%	10.0%	10.0%
8	Електрическа ефективност	%	30.0%	30.0%	24.0%	24.0%	24.0%	24.0%

Доколкото изчислено на базата на характеристиките на инсталацията е, че $K_{ел}^{бруто} = 21\%$, ел. енергията за собствени нужди 23% и $K_{ел}^{нето} = 16\%$.

Посочено е, че в модела на КЕВР са заложените следните стойности за годишна използваемост, при това на максимален товар:

№	Показатели	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
4	Работни часове	часа	6 000	6 000	7 000	7 000	7 000	7 000

Според експертизата, като се отчетат особеностите на Т. „С.“, годишната ѝ използваемост следва да е около 5000 - 5500 часа, приведени към работа на номинален товар.

В изпълнение на поставената ѝ задача, експертизата е заменила описаните стойности в ценообразуващите модели на КЕВР през процесните периоди, със стойностите, установени и изчислени от вещите лице /описани по-горе в решението/, които са еднакви за всички периоди: Инсталирана мощност – 1156 kW – както е по паспортни данни; - Работни часове 5500 ч.; - Ел. енергия за собствени нужди – 23 %; - Електрическа ефективност ($K_{ел}^{бруто}$) – 21 %; - Калоричност на горивото 1100 ккал/кг); - Влагосъдържание – 60%, който елемент не участва в изчисленията на Модела. Изчислени са следните резултати, сравнени с тези, утвърдени от КЕВР:

Ц.	Мярка	2015	2016	2017	2018	2019	2020
КЕВР	Лв/MWh	233.89	234.31	289.78	291.40	294.45	297.97
Изчислена	Лв/MWh	522.36	525.60	673.50	680.49	694.18	701.11
Разлика (КЕВР – Изчислена)	Лв/MWh	-288.47	-291.29	-383.72	-389.09	-399.73	-403.14
Разлика в %	%	-55%	-55%	-57%	-57%	-58%	-57%

Отразено е, че по модела на КЕВР се получават данни с около 56 % по-ниски спрямо тези, получени при изчисляването с реални стойности за Т. „С.“. На базата на данните за изнесената/продадената ел. енергия и разликата в цените са определени нереализираните приходи по години, както следва:

Параметър	Мярка	2016/3	2016/7	2017/7	2018/7	2019/7	2020/7
		2016/6	2017/6	2018/6	2019/6	2020/6	2021/2
Разлика (КЕВР – Изчислена)	Лв/MWh	-288.47	-291.29	-383.72	-389.09	-399.73	-403.14
Ел.енергия нето	Лв/MWh	2015.30	3212.13	3114.17	2821.34	3488.85	2110.80
Разлика	Лв.	-581 359	-935 661	-1194967	-1097767	-1394610	-850938

Посочено е, че изчисленото спрямо Модела годишно ел. производство се определя от часовете работа на централата на номинален товар и собствените нужди. Изчислена е разликата за нетното електропроизводство

между заложеното в Модела и реалното, а именно:

Параметър	Мярка	2016/3	2016/7	2017/7	2018/7	2019/7	2020/7
		2016/6	2017/6	2018/6	2019/6	2020/6	2021/2
Ел. енергия нето Модел	MWh	2 086.50	6 936.00	8 092.00	8 092.00	8 092.00	5 387.28
Ел. енергия нето Реална	MWh	2015.30	3212.13	3114.17	2821.34	3488.85	2110.80
Разлика Ел. енергия нето	MWh	71.20	3 723.87	4 977.83	5 270.66	4 603.15	3 276.48

В отговор на поставен въпрос, експертизата е посочила, че заложената в модела на КЕВР възвръщаемост на капитала е 7%, което по същество е призната норма на печалба при инвестицията, изчислена през амортизацията на проектите. Представено е изчисление на стойността на признатата норма на печалба 7% върху получената разлика между стойностите в ценообразуващите модели на КЕВР през процесните периоди и стойностите, установени и изчислени от вещите лице /описани по-горе в решението/, като са ползвани изчисленията от КЕВР стойности на възвръщаемост на капитала без промяна, а именно:

Параметър	Мярка	2016/3	2016/7	2017/7	2018/7	2019/7	2020/7
		2016/6	2017/6	2018/6	2019/6	2020/6	2021/2
Възвръщаемост на капитала Модел	х.лв	1024	964	904	848,8	788,9	729
Работни часове Модел	ч	6000	6000	7000	7000	7000	7000
Лв за един час	Лв	171	161	129	121,3	112,7	104,1
Разлика Ел. енергия нето във въпрос 9	MWh	71,20	3723,87	4977,83	5270,66	4603,15	3276,48
Стойност на призната норма на печалба 7%	Лв	12 175,20	599 543,07	642 140,07	639 331,06	518 775,01	341081,57

Изчислена е разлика в общ размер – 2 753 045,97 лева.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими - твърдят се имуществени вреди от отменени административни актове и от бездействия на ответника. Съобразно разпоредбата на чл.205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразни актове и бездействия се твърди, че са причинени вредите – Комисия за енергийно и водно регулиране, юридическо лице, съгласно чл. 10, ал. 2 от Закона за енергетиката.

Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на исковите, заявено с молба от 28.03.2022 г., с аргументи за липса на незаконосъобразни административни актове, което, според КЕВР, е предпоставка за оставяне без разглеждане на исковите съгласно чл. 204, ал. 1 АПК.

Действително, както посочва ответникът, съгласно чл. 204, ал. 1 и чл. 207, ал. 2 АПК, отмяната на административния акт, от който се претендира настъпване на вреди, е предпоставка за допустимост на производството по реда на чл.

203 АПК вр. чл. 1 ЗОДОВ. В случая обаче ищецът твърди, че е търпял имуществени вреди в резултат, както на отменени актове, така и на неправомерно бездействие на КЕВР, а съгласно чл. 204, ал. 4 АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението. Поради това, съдът следва да разгледа по същество доводите за наличието на такова действие или бездействие на административния орган и не може да прекрати спора преди да установи тези елементи от фактическия състав на отговорността по [чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ](#) - в този смисъл Решение № 1830 от 25.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7871/2021 г., III о. Същевременно, съдът не споделя доводите на ответника за липса на отменени административни актове, въз основа на които се претендират вреди, в която насока излага мотиви по-долу в решението.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие; 2. имуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между вредите и незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

По основателността на исковата претенция за обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи в общ размер на 5 770 349 лева, за периода 01.03.2016 - 01.03.2021 г., която ищецът обосновава с твърдение, че е пропуснало да увеличи имуществото си, като е продавало електроенергия на неправилно изчислена от КЕВР по-ниска преференциална цена, съдът приема следното:

Дружеството извежда претенцията си за обезвреда, разграничавайки две групи източници на вреди – незаконосъобразни решения на КЕВР, с които за процесните периоди са определени преференциални цени на електрическата енергия и бездействие, изразяващо се в отказа на комисията да се съобрази нееднократно със задължителните указания на съда и да определи реалните преференциални цени на електрическа енергия.

От приетите по делото доказателства се установи, че първата предпоставка

от фактическия състав на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ е налице по отношение на част от актовете, на които се позовава ищецът, а именно:

С Решение Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта по т. 2, отменено с влязло в сила Решение № 1320 от 29.02.2016 г., постановено от АССГ по адм. дело № 4882/2015 г., е определена, считано от 01.02.2015 г., преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от централи от вида на процесната. Административният акт обаче е неотносим към спорното право, тъй като определя цена извън процесния период.

Решение № Ц-17/30.06.2016 г. на КЕВР, в частта по т. VIII, т. 2, е отменено с Решение № 5121 от 03.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8362/2016 г. на АССГ, и административната преписка е изпратена за ново произнасяне от КЕВР, в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебния акт, в едномесечен срок от влизането му в сила. Решението на АССГ е потвърдено с Решение № 9156 по адм. д. № 11497/2017 г. на ВАС.

Решение № Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, в частта по т. VII.2, е отменено с Решение № 5990/19.10.2018 г., постановено по адм. д. № 8300 от 2017 г. по описа на АССГ, и преписката е изпратена за ново произнасяне от КЕВР в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебния акт, в едномесечен срок от влизането му в сила. Решение на АССГ е потвърдено с Решение № 10274/03.07.2019 г., постановено по адм. д. № 3407 от 2019 г. по описа на ВАС.

Жалбата срещу решение № Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР, в частта на т. IX.2, е отхвърлена с решение № 5208/08.10.2020 г., постановено по адм. д. № 8476/2019 г. по описа на АССГ. С решение № 8898/29.07.2021 г., постановено по адм.д. 86/2021 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне.

Безспорно е, че горепосочените решения на КЕВР са отменени от съда с мотиви за неправилно определена преференциална цена, като и в трите случая, преписката е върната на комисията за ново произнасяне. Това означава, че в периода от отмяната на актовете до издаване на последващи решения не е била налице законосъобразно утвърдена преференциална цена за изкупуване, което е в противоречие с чл. 32, ал. 1 ЗЕВИ. Съответно, в посочените периоди дружеството е следвало да продава произведената ел. енергия на незаконосъобразно определени цени.

Установи се по делото, че в изпълнение на отменителните съдебни решения, КЕВР се е произнесла значително след определените от съда срокове, а именно: Решение № Ц-11 от 14.06.2017 г. на КЕВР е издадено в изпълнение на влязлото в сила Решение № 1320 от 29.02.2016 г., постановено от АССГ по адм. дело № 4882/2015 г., след изтичане на четири месечен период от влизане в сила на съдебния акт и след повече от две години от датата, считано от която е определена преференциалната цена - 01.02.2015 г.; решение № Ц-1/15.02.2019 г. на КЕВР е издадено приблизително осем месеца след влизане в сила на Решение № 5121 от 03.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8362/2016 г. на АССГ, и повече от две години и половина след датата, от която е актуализирана цената - 01.07.2016 г.; Решение Ц- 6/06.02.2020 г. на КЕВР е издадено 7 месеца след влизане в сила на решение №

5990/19.10.2018 г. на АССГ и повече от две години и половина след датата, от която е актуализирана цената - 01.07.2017 г.; Решение №Ц-8 от 01.02.2022 г. е издадено от КЕВР 5 месеца след влизане в сила на решение № 8898/29.07.2021 г., постановено по адм.д. 86/2021 г., по описа на ВАС, и повече от две години и половина след датата, от която е актуализирана преференциалната - 01.07.2019 г.

Във връзка с доводите на ответника, че с посочените административни актове, които са влезли в сила и са издадени в изпълнение на съдебните решения, са определени преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия от Т., от вида на процесната, следва да се посочи, че тези ценови актове на КЕВР са неизпълними и неотнормирани, тъй като актуализират цената за отминал период и не могат да бъдат приложени с обратна сила – в този смисъл решение № 1757/10.02.2021 г., постановено по адм. д. № 5667/2020 г. по описа на ВАС, III отд. Както бе посочено, същите са издадени след изтичане на период от повече от две години и половина след съответната дата, от която актуализират цената, което обуславя невъзможност ищецът да продава произведената и вече реализирана електроенергия по така определената цена.

След като съдът, с описаните по-горе влезли в сила решения, е приел, че преференциалната цена, регламентирана с отменените актове на КЕВР, е неправилно определена, то следва да се съобрази силата на пресъдено нещо на съдебните актове. Обстоятелството, че ищецът е продавал произведената от него електрическа енергия на неправилно определена преференциална цена, обуславя извод, че през процесните периоди - 01.07.2016 -31.06.2017 г., 01.07.2017 - 31.06.2018 г., 01.07.2019 - 31.06.2020 г., дружеството е претърпяло имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи.

Налице е и пряка причинна обусловеност между горепосочените, отменени административни актове и претърпените от Е. Е. Мениджмънт О. вреди. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако не бе незаконосъобразният административен акт. Преки са вредите, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, а непосредствени са вредите, настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В случая по несъменен начин се установи, че през процесните периоди ответната комисия е определяла неправилно преференциалната цена, по която ищецът е продавал произведената от него ел. енергия, както и че не е изпълнявала в срок влезли в сила съдебни решения, с които са дадени задължителни указания относно критериите за определяне на цените. Ето защо незаконосъобразните актове на КЕВР имат за непосредствена последица изкупуване на произведената електрическа енергия от ищеца на по-ниска цена от нормативно допустимата и възможна за определяне по критериите, регламентирана с чл. 32, ал. 2 ЗЕВИ, съответно чрез актуализация съгласно чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ.

Съгласно чл. 31, ал. 1 ЗЕВИ /в редакцията в сила от 24.07.2015 г./ електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от

обществения доставчик, съответно от крайните снабдители по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия, а за обектите по чл. 24, т. 1 - към датата на заявлението за извършено монтиране на инсталация за производство на електрическа енергия, подадено до разпределителното предприятие по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. Съгласно представения договор от 10.10.2013 г., Е. България Е. АД е приело да изкупува произведената от продавача - [фирма], електрическа енергия от възобновяеми източници, чрез енергиен обект „БиоТЕЦ Е. Е. -С." по определената от КЕВР преференциална цена, действаща в конкретния случай. Съгласно чл. 63, ал. 1 вр. чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, при неизпълнение от страна на обществения доставчик, съответно от крайния снабдител на задължението за изкупуване на произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР, се налага имуществена санкция на обществения доставчик, съответно на крайния снабдител. Следователно, страните по договора за изкупуване на електрическа енергия по преференциални цени не могат свободно да договарят цената на изкупуване. Всяко отклонение от определената от КЕВР цена представлява нарушение на закона, скрепено със санкция. През процесните периоди Е. България Е. АД е имало единствена законосъобразна възможност да изкупува електрическата енергия, произведена от „БиоТЕЦ Е. Е. -С." по цена, определена с незаконосъобразните административни актове, от което следва, че в резултат именно на тези актове за дружеството са настъпили имуществени вреди.

Обезщетението за претърпените от ищеца вреди следва да се определи в размер на разликата между незаконосъобразно определената с отменените актове преференциална цена и цената, определена с комплексната експертиза. Вещите лица са изложили подробни констатации относно техническите параметри на „БиоТЕЦ Е. Е. -С.", количествата вложени материали и произведена ел. енергия. Изчерпателно е описан начинът на изчисляване на цената, като се установява, че при определянето ѝ са включени всички параметри, предвидени с чл. 32, ал. 2 ЗЕВИ, поради което следва да се приеме, че именно това е реалната преференциална цена, определена на процесните периоди съобразно нормативно предвидените елементи. За процесните периоди се установява следното: - За периода 01.07.2016 -31.06.2017 г.: с отмененото Решение Ц - 17/30.06.2016 г. от КЕВР е определена цена от 234.13 лева за МВтч. Определената от експертизата цена е 525.60 лева за МВтч или със 291.29 лева повече за МВтч. През периода ищецът е продал 3 212.13 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 234.13 лева. Сумата, представляваща разликата между определената от КЕВР цена и изчислената от експертизата умножена по продадената през периода ел. енергия, в общ размер на 935 661 лева, е обезщетението за пропуснати ползи, което следва да се присъди в полза на ищеца; - за периода

01.07.2017 - 31.06.2018 г. - с отмененото Решение Ц-17/01.07.2017 г. от КЕВР е определена цена от 289.78 лева. Изчислената от експертизата цена е 673.50 лева за МВтч или със 383.72 повече за МВтч. В същия период дружеството е продало 3114.17 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 289.78 лева. Сумата, представляваща разликата между определената от КЕВР цена и изчислената от експертизата, умножена по количеството продадена през периода ел. енергия, в общ размер на 1 194 967 лева, е обезщетението за пропуснати ползи, което следва да се присъди в полза на ищеца за посочения период; - За периода 01.07.2019 - 31.06.2020 година – с отмененото Решение Ц -17/01.07.2019 г. от КЕВР е определена цена от 294.45 лева за МВтч. Изчислената от експертизата цена е 694.18 лева за МВтч или със 399.73 лева повече за МВтч. В същия период дружеството е продало 3488.85 МВтч електроенергия на определената от КЕВР цена от 294.45 лева. Сумата, представляваща разликата между определената от КЕВР цена и изчислената от експертизата, умножена по количеството продадена през периода ел. енергия, в общ размер на 1 394 610 лева, е обезщетението за пропуснати ползи, което следва да се присъди в полза на ищеца за посочения период.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че исковите претенции за обезщетение на пропуснати ползи, са частично основателни, както следва: - за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР, за периода 01.07.2016 -31.06.2017 г., е основателен в пълния претендиран размер от 935 661 лева; - за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, за периода 01.07.2017 - 31.06.2018 г. е основателен в пълния претендиран размер от 1 194 967 лева; - за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц -17/01.07.2019 г. на КЕВР, за периода 01.07.2019 - 31.06.2020 година, е основателен в пълния претендиран размер от 1 394 610 лева.

Исковите претенции за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, за периодите 01.03.2016 - 31.06.2016 г., 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. и 01.07.2020 - 01.03.2021 г., са неоснователни, тъй като не се установи наличие на първия елемент от фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ. През посочените периоди преференциалната цена на ел. енергия, произвеждана от ищеца, е определена със законосъобразни, влезли в сила административни актове: за периода 01.03.2016 - 31.06.2016 г. е действало Решение № Ц-24/30.06.2015 г. на КЕВР, жалбата срещу което е отхвърлена от съда; за периода 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. е действало решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР, жалбата срещу което е отхвърлена от съда; за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 г. е действало Решение № Ц-27/ 01.07.2020 г. на КЕВР, което е обжалвано по съдебен ред, но към датата на устните състезания по настоящото дело, съдът не се е произнесъл по оспорването на посоченото решение.

Ищецът обосновава горните искиви претенции и с твърдението за незаконосъобразно бездействие на административния орган, изразяващо се в

отказ на комисията да се съобрази нееднократно със задължителните указания на съда и в издаване на незаконосъобразни решения за определяне на преференциални цени на електрическа енергия със стойност но-ниска от реалната стойност на преференциална цена, която следва да бъде определена.

В производство по реда на чл. 203 и сл. АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието, от които се твърди настъпване на вреди, следва да се установи от съда, пред който е предявен искът за обезщетението (чл. 204, ал. 4 от АПК). Защитата по този ред, касае единствено незаконосъобразни фактически действия и фактически бездействия, по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. По този ред не подлежи на оспорване неизпълнението на задължения за волеизявления или т.нар. юридически бездействия, тъй като защита срещу тях се осъществява по реда на оспорване на административни актове.

В случая, с оглед твърденията, изложени в исковата молба и в допълнителните уточняващи молби от ищеца, следва да се приеме, че не се оспорва фактическо бездействие на ответника. Твърди се, че КЕВР неправомерно е бездействала по отношение на задължение за волеизявление, т.е. за издаване на акт. Действително, както бе посочено по-горе в решението, от приетите по делото доказателства се установи, че КЕВР е бездействала в продължителни периоди от време, като не е изпълнявала задължителни указания, дадени със съдебни решения, да издаде съответен административен акт. Това бездействие обаче е правно, а не фактическо и законосъобразността му не подлежи на разглеждане в настоящото производство по реда на чл. 203 вр. чл. 204, ал. 4 АПК.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че предявените икове за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, както следва: за периода 01.03.2016 - 31.06.2016 г. – в размер на 581 359 лева; за периода 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. в размер на 1 097 767 лв.; за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 г. в размер на 850 938 лв., следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. По делото не бе доказано наличието на бездействие по отношение на задължение за извършване на определени фактически действия от ответника, което да е причинило претендираните с исковете вреди.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД:

Съобразно уважения размер на главните икове, предявените икове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на законна лихва за забава са частично основателни. Върху определената сума като обезщетение за имуществени вреди се дължи законната лихва [/чл. 86, ал. 1 от ЗЗД/](#) от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. Това е моментът на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконосъобразния административен акт /Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., [ОСГК, т.4/](#), като длъжникът се смята в забава и без покана [/чл. 84, ал.1 от ЗЗД/](#). В случая се дължи законна лихва за забава, както следва:

- за сумата от 935 661 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР,

законна лихва се дължи, считано от 03.08.2017 г., но с оглед искането на ищеца, направено с петитума на исковата молба, такава следва да се определи за периода от 01.03.2018 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г., в размер на 285 116,69 лв.;

- за сумата от 1 194 967 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, законна лихва се дължи за периода от 03.07.2019 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г., в размер на 201 832,79 лв. Искът следва да се отхвърли за сумата над 201 832,79 лв. до претендирания размер от 364 132.99 лв. и извън периода 03.07.2019 г. – 21.03.2021 г.

Искът за присъждане на законна лихва в размер на 236 308.92 лв., за периода 01.07.2019 г. – 21.03.2021 г., върху сумата от 1 394 610 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР, е неоснователен, тъй като административният акт е отменен с решение № 8898/29.07.2021 г., постановено от ВАС, т.е. след датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г.

Поради неоснователността на исковите за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, както следва: за периода 01.03.2016 - 31.06.2016 г. – в размер на 572 345.20 лева; за периода 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. в размер на 1 097 767 лв.; за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 г. в размер на 850 938 лв., като неоснователни следва да бъдат отхвърлени и исковите за присъждане на законна лихва върху посочените суми.

По отношение на иска за заплащане на обезщетение в размер на 2 288 686 лева, за периода 01.03.2016 - 01.03.2021 г., представляващи пропуснатата печалба от произведена и непродана електроенергия, съдът приема следното:

Ищецът твърди, че с оглед неправилно изчислените от КЕВР цени, дружеството е работило на загуба и не е произвеждало и продавало на пълен капацитет електроенергия, основно поради липса на средства за закупуване на суровина. По този начин той е бил лишен от възможността да достигне нормативно признатите часове работа и съответно да получи нормативно определената 7% печалба от дейността.

На първо място съдът приема, че твърдяното нереализиране на нормативно определената 7% печалба от произведена и непродана електроенергия, в резултат на незаконосъобразни актове и бездействия на КЕВР, е недокзано. От приетите по делото доказателства не се установява, че през процесните периоди дружеството е работило на загуба, както и че не е произвеждало и продавало на пълен капацитет електроенергия поради липса на средства за закупуване на суровина. Не бе доказано, че през процесния период - 01.03.2016 г. - 01.03.2021 г., „БиоТЕЦ Е. Е. -С.“ е можело да произведе и продаде общо 32 166 MWh електроенергия. В тази връзка по делото не са ангажирани доказателства, в т.ч. за водени преговори с потенциални клиенти, за възможност за сключване на договори и др., които да сочат, че дружеството е имало възможност да произведе и продаде ел. енергия в посочените количества.

На второ място следва да се приеме, че така претендираните пропуснати

ползи от произведена енергия, съответно нереализирана печалба, не се намират в пряка причинна обусловеност с отменените през процесните периоди ценови решения на КЕВР, тъй като не са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Наличието на незаконосъобразни административни актове не може на самостоятелно основание да обоснове претърпени вреди от неосъществена производствена дейност, при липса на ангажирани доказателства, че дружеството е работило на загуба от една страна, а от друга – че е имало технологична възможност и клиенти, за да произведе и продаде посоченото количество електроенергия.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че исковите претенции за периодите 01.03.2016 - 31.06.2016 г., 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. и 01.07.2020 - 01.03.2021 г., са неоснователни и предвид липсата на абсолютната предпоставка за реализиране на отговорността на държавата по реда на чл. 1 ЗОДОВ – наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на ответния административен орган, като в тази насока са изложените по-горе в решението мотиви, които не следва да се повтарят.

По гореизложените съображения съдът приема, че предявените икове за обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, в резултат на незаконосъобразни решения на КЕВР, са частично основателни, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати на [фирма] следните суми: - в размер от 935 661 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР, за периода 01.07.2016 -31.06.2017 г.; - в размер от 1 194 967 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, за периода 01.07.2017 - 31.06.2018 г.; - в размер от 1 394 610 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц -17/01.07.2019 г. на КЕВР, за периода 01.07.2019 - 31.06.2020 година. Върху тази суми, в полза на ищеца, следва да се присъди законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане от ответника. Частично основателни са и исковите претенции за присъждане на законна лихва на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху присъденото обезщетение, както следва: - за сумата от 935 661 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР, искът за присъждане на законна лихва е основателен за пълния претендиран размер от 285 116,69 лв., за периода от 01.03.2018 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г.; - за сумата от 1 194 967 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, искът за присъждане на законна лихва е основателен за сумата от 201 832,79 лв., за периода от 03.07.2019 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г., като искът следва да се отхвърли за сумата над 201 832,79 лв. до претендирания размер от 364 132.99 лв. и извън периода 03.07.2019 г. – 21.03.2021 г.

Като неоснователни следва да бъдат отхвърлени следните искиви претенции за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи

пропуснати ползи, заедно със законна лихва на основание чл. 86 ЗЗД: - за периода 01.03.2016 - 31.06.2016 г. – в размер на 581 359 лева, заедно със законна лихва, в размер на 177 153 лв., за периода 01.03.2018 г. - 01.03.2021 г.; - за периода 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г. в размер на 1 097 767 лв., заедно със законна лихва, в размер на 297 311.89 лв., за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.; - за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 г. в размер на 850 938 лв., заедно със законна лихва, в размер на 57 674.69 лв., за периода 01.07.2020 г. – 01.03.2021 г.; - за периода 01.03.2016 г. – 01.03.2021 г. в размер на 2 753 045.97 лв., представляващи пропуснатата печалба за произведена и непродана електроенергия, заедно със законна лихва, в размер на 838 914.30 лв., за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г. Искът за присъждане на законна лихва в размер на 236 308.92 лв., за периода 01.07.2019 г. – 21.03.2021 г., върху сумата от 1 394 610 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц -17/01.07.2019 г. на КЕВР, следва да се отхвърли, като неоснователен.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски:

Неоснователни са насрещните възражения на страните за прекомерност на платените адвокатски възнаграждения за процесуално представителство по делото. На първо място, видно от представените по делото доказателства, ищецът и ответникът са договорили и платили адвокатски възнаграждения в размер много близък до минималния, определен с чл. 8, ал. 1, т. 7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в които съгласно § 2а от ДР на Наредбата не е включен ДДС. На второ място, като съобрази съществената фактическа и правна сложност на делото, както и обема на извършените действия по процесуално представителство и правна защита от пълномощниците и на двете страни, съдът приема, че платените адвокатски възнаграждения не са прекомерни.

Ищецът е направил разноски в общ размер на 48 285,88 лв., от които държавна такса 50 лв., възнаграждение за експертизи 1 600 лв. и платено адвокатско възнаграждение в размер на 46 635,88 лв. На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ и с оглед частичното уважаване на исковите претенции, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца разноските по делото в общ размер на 1650 лв. и адвокатско възнаграждение, определено съобразно уважената част от исковете, в размер на 16 910,31 лева.

Ответникът е направил разноски в общ размер на 50 700 лв., от които възнаграждение за експертизи 2 700 лв. и платено адвокатско възнаграждение в размер на 48 000 лв. На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ и с оглед частичното уважаване на исковите претенции, на ответника не се следват разноските по делото, представляващи възнаграждения за експертизи. Съразмерно с отхвърлената част от исковете, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, в полза на ответника следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 30 595 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Я., следните суми:

- В размер от 935 661 (деветстотин тридесет и пет хиляди шестстотин шестдесет и един) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР, за периода 01.07.2016 -31.06.2017 г., заедно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

- В размер от 1 194 967 (един милион сто деветдесет и четири хиляди деветстотин шестдесет и седем) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР, за периода 01.07.2017 - 31.06.2018 г., заедно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

- В размер от 1 394 610 (един милион триста деветдесет и четири хиляди шестстотин и десет) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразното Решение Ц -17/01.07.2019 г. на КЕВР, за периода 01.07.2019 - 31.06.2020 година, заедно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

- В размер от 285 116,69 лева (двеста осемдесет и пет хиляди сто и шестнадесет лв. и шестдесет и девет ст.), представляваща законна лихва, за периода от 01.03.2018 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г., върху сумата от 935 661 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц - 17/30.06.2016 г. на КЕВР;

- В размер от 201 832,79 лева (двеста и една хиляди осемстотин тридесет и два лв. и седемдесет и девет ст.), представляваща законна лихва, за периода от 03.07.2019 г. до датата на подаване на исковата молба – 21.03.2021 г., върху сумата от 1 194 967 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР;

- В размер на 18 560,31 лева (осемнадесет хиляди петстотин и шестдесет лв. и тридесет и една ст.), представляваща разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявените икове от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, както следва:

- Иск за присъждане на законна лихва за сумата над 201 832,79 лв. до претендирания размер от 364 132.99 лв. и извън периода 03.07.2019 г. – 21.03.2021 г., върху сумата от 1 194 967 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР;

- Иск за присъждане на законна лихва в размер на 236 308.92 лв., за периода 01.07.2019 г. – 21.03.2021 г., върху сумата от 1 394 610 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на Решение Ц -17/01.07.2019 г. на КЕВР;

- Иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи

пропуснати ползи, за периода 01.03.2016 - 31.06.2016 г., в размер на 581 359 лева, заедно със законна лихва, в размер на 177 153 лв., за периода 01.03.2018 г. - 01.03.2021 г.;

- Иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, за периода 01.07.2018 г. - 31.06.2019 г., в размер на 1 097 767 лв., заедно със законна лихва, в размер на 297 311.89 лв., за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.;

- Иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, за периода 01.07.2020 - 01.03.2021 г., в размер на 850 938 лв., заедно със законна лихва, в размер на 57 674.69 лв., за периода 01.07.2020 г. – 01.03.2021 г.;

- Иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, за периода 01.03.2016 г. – 01.03.2021 г., в размер на 2 753 045.97 лв., представляващи пропуснатата печалба за произведена и непродана електроенергия, заедно със законна лихва, в размер на 838 914.30 лв., за периода 01.03.2018 г. – 01.03.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 30 595 (тридесет хиляди петстотин деветдесет и пет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: